

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2008. év március hó 27. napján** megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az életveszélyt okozó testi sértés bűntette miatt a vádlottak ellen indított büntetőügyben a Nógrád Megyei Bíróság B.45/2006/36. számú ítéletét ***megváltoztatja, II. r. vádlott bűnsegédként elkövetett súlyos testi sértés bűntetteként értékelt cselekményét bűnsegédként elkövetett életveszélyt okozó testi sértés bűntettének (Btk. 170. § (5) bekezdés I. fordulat) minősíti.***

Az I. r. vádlott főbüntetése tartamát 5 (öt) évi fegyházbüntetésre, mellékbüntetés mértékét 5 (öt) évre súlyosítja.

A II. r. vádlott büntetését 1 (egy) év 6 (hat) hónap börtönre, a próbaidő tartamát 3 (három) évre felemeli.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet I. r. és II. r. vádlott tekintetében helybenhagyja.

Kötelezi I. r. vádlottat a másodfokú eljárás során felmerült 7050.- (hétezer-ötven) forint bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Nógrád Megyei Bíróság 2004. november 2. napján kihirdetett B.113/2004/28. számú ítéletében I. r. vádlottat életveszélyt okozó testi sértés bűntette, társtettesként elkövetett súlyos testi sértés bűntettének kísérlete és társtettesként elkövetett könnyű testi sértés vétsége miatt - halmazati büntetésül - mint többszörös visszaesőt 3 év 8 hónapi fegyházbüntetésre és 4 évi közügyektől eltiltásra ítélte.

A II. r. vádlottat bűnsegédként elkövetett életveszélyt okozó testi sértés bűntette, társtettesként elkövetett súlyos testi sértés bűntettének kísérlete és társtettesként elkövetett könnyű testi sértés vétsége miatt - halmazati büntetésül - 2 évi végrehajtásában 4 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre ítélte.

A megyei bíróság ítélete ellen az ügyész mindkét vádlott terhére súlyosításért, a vádlottak és védőik felmentésért jelentettek be fellebbezést.

A fellebbezések alapján, másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla 2006. január 12. napján meghozott 2.Bf.54/2005/12. számú végzésében a megyei bíróság ítéletét mindkét vádlott tekintetében hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására utasította. Az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése annak megalapozatlansága miatt történt, és a hatályon kívül helyező végzésben a másodfokú bíróság meghatározta, hogy a megismételt eljárásban a bizonyításnak milyen körre kell kiterjednie, a hatályon kívül helyezett ítélet megalapozatlansága milyen irányban igényel korrekciót.

A megismételt eljárásban a Nógrád Megyei Bíróság másik tanácsa 2007. május 21. napján hirdette ki B.45/2006/36. számú ítéletét, melyben I. r. vádlott bűnösségét életveszélyt okozó testi sértés büntetében és könnyű testi sértés vétségében állapította meg, amiért őt - halmazati büntetésül - mint többszörös visszaesőt 3 évi fegyházbüntetésre és 3 évi közügyektől eltiltásra ítélte. Ellenben a vádlottat az ellene társtettesként elkövetett súlyos testi sértés büntettének kísérlete miatt emelt vád alól felmentette.

A II. r. vádlottat súlyos testi sértés büntettének kísérlete és bűnsegédként elkövetett súlyos testi sértés büntette miatt - halmazati büntetésül - 1 évi végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre ítélte. Ellenben a vádlottat az ellene könnyű testi sértés vétsége miatt emelt vád alól felmentette.

Rendelkezett a vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött időnek a börtönbüntetésekbe - II. r. vádlott esetében a felfüggesztett büntetés végrehajtása elrendelése esetére - történő beszámításáról, az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és a felmerült bűnügyi költség viseléséről.

A megyei bíróság megismételt eljárásban hozott ítélete ellen az ügyész mindkét vádlott terhére a részfelmentéseket sérelmezve, továbbá a kiszabott büntetések súlyosítása végett, I. r. és II. r. vádlottak, valamint védőik felmentés érdekében jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.251/2006/5-I. számú átiratában a védelmi fellebbezések alaptalannak megjelölése mellett a bejelentett ügyészi fellebbezést mindkét vádlott terhére módosítva, a büntetések súlyosítása érdekében tartotta fenn. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban a hatályon kívül helyező végzésben foglalt iránymutatásnak eleget téve hozta meg ítéletét, mely túlnyomórészt megalapozott, annak tényállása csak kisebb részben szorul kiegészítésre, a vádlottak bűnösségére vont következtetés okszerű, ellenben II. r. vádlott esetében a sértett sérelmére elkövetett cselekmény jogi minősítése helyesen bűnsegédként elkövetett életveszélyt okozó testi sértés büntette. Az I. r. vádlott esetében az eredmény tekintetében a gondatlanság helyett eshetőleges szándékot látott megállapíthatónak, és I. r. vádlottal szemben a fő- és mellékbüntetés súlyosítását, II. r. vádlott esetében a szabadságvesztés végrehajtása

felfüggesztésének mellőzését, és közügyektől eltiltás kiszabását, egyéb vonatkozásban pedig a megyei bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A megyei bíróság ítélete ellen bejelentett fellebbezéseket a Fővárosi Ítéltábla a Be. 361. §-a szerinti nyilvános ülésen bírálta el. A nyilvános ülésen az ügyész részt vett és a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség átiratában előterjesztett indítványát változatlanul fenntartotta. A védők - akik közül a II. r. vádlott védője álláspontját írásban is indokolta - ugyancsak fenntartották a fellebbezés bejelentésekor álláspontjukat. Az I. r. vádlott védője a vádlott felmentését célzó indítványa mellett másodlagosan a büntetés enyhítését is kérte, a II. r. vádlott védője kiemelten az elsőfokú ítélet megalapozatlansága mellett érvelt.

Az ellentétes irányú fellebbezések alapján eljárva a Fővárosi Ítéltábla a megyei bíróság ítéletét és az annak meghozatalát megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) és (2) bekezdése alapján felülbírálta. A felülbírálat nem érintette I. és II. r. vádlottak tekintetében született felmentő rendelkezéseket, mert bár azokat ügyészi fellebbezés támadta, de ezt az ügyészi fellebbezést a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség már nem tartotta fenn.

A felülbírálat körében a Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy a megyei bíróság a megismételt eljárást a büntetőeljárás törvény rendelkezéseinek maradéktalan megtartása mellett a Fővárosi Ítéltábla hatályon kívül helyező határozatában adott iránymutatás maximális szem előtt tartása mellett folytatta le. A bizonyítási eljárásban a vádlottakat részletesen meghallgatta és perrendszerűen a tárgyalás anyagává tette mindazokat a bizonyítékokat, amelyek az ügy megítélése szempontjából jelentőséggel bírtak. A megismételt eljárásban tartott tárgyaláson is meghallgatta azokat a tanúkat, akik tekintetében a személyes meghallgatás a hatályon kívül helyező határozat szerint nem volt mellőzhető, míg mindazon vallomások, amelyek tekintetében ugyanez a határozat erre lehetőséget adott, felolvasással tette a tárgyalás anyagává, miként a szükséges okirati bizonyítékokat is ismertette. Igazságügyi orvosszakértő bevonásával tisztázta a sértettek - közülük is elsősorban az elsőszámú sértett - sérülései keletkezésének körülményeit.

A Fővárosi Ítéltábla a megismételt eljárásra előírta új igazságügyi orvosszakértő kirendelését. A megyei bíróság először - még 2007. január 1. napját megelőzően - szakértőt rendelt ki, akinek meghallgatására csak 2007. január 1. napját követően kerülhetett volna sor, azonban a szakértőnél ekkor már fennállt a Be. 103. § (1) bekezdés b./ pontjában meghatározott kizárási ok. A megyei bíróság ezért ismételen új szakértőt rendelt ki, akit a megyei bíróság a szakértői véleménye írásban történt előterjesztését követően a tárgyaláson a már az alapügyben is eljáró szakértő jelenlétében hallgatott meg.

A megyei bíróság ítélete tényállását a törvényesen beszerzett bizonyítékok alapján túlnyomórészt teljes körűen állapította meg. A megyei bíróság a tényállás rögzítését követően, annak megállapítása szempontjait is részleteiben rögzítette, ezzel indokolási kötelezettségének maradéktalanul eleget tett. Amellett ugyanis, hogy

ítéletében a bizonyítékok tartalmának részleteit is felidézte, részletesen megindokolta, hogy a vádlottak védekezésével szemben az őket terhelő részcselekményeket mely bizonyítékok alapján és miért látta megállapíthatónak. E körben figyelemmel volt a Fővárosi Ítéltábla iránymutatására, hogy a lehetőségekhez képest szükséges rögzíteni az egyes vádlottak tevékenységét, a részvételük mértékét az egyes személyek bántalmazásában, kerülve a szerepüket összemosó megállapításokat. E körben a megyei bíróság ésszerű érvekkel támasztotta alá azt, hogy egyes mozzanatok miatt és miként látott megállapíthatónak, és kellően megindokolta azt is, hogy egyes tanúknál bizonyos vallomásrészleteket miért értékelt tényállást megalapozónak, noha ugyanezen vallomások más részleteit egyéb bizonyítékok tükrében elvetett. E körben a megyei bíróság a bizonyítékok összességét értékelte. A kétséges tényeket, az egymást támogató vallomásrészletekkel, az azokat alátámasztó orvosszakértői véleményekkel, okirati bizonyítékkal együttesen mérlegelve állapította meg.

A kifejtettekből következően a Fővárosi Ítéltábla a tényállást támadó védelmi érveket nem találta alaposnak.

A II. r. vádlott védőjének fellebbezési indokaival kapcsolatban rá kell mutatni arra, hogy a vádlottak terhére jelentkező tanúvallomások belső ellentmondásaival, illetve egymáshoz viszonyított ellentmondásaival a megyei bíróság a kellő mélységig foglalkozott, és logikusan megindokolta, hogy egyes részletkérdésekben mely vallomásrészletekre és miért tudott alapozni a bizonyítékokat összességében vizsgálva. A védő hiányolta az elsőfokú ítéletből annak megokolását, hogy a vádlottak a kultúrházból kijöve, majd a helyszínről nagyobb távolságba kocsival elhaladva, oda miért tértek vissza. Az elsőfokú ítélet azonban nem tesz olyan megállapítást, hogy a vádlottak milyen messze távoztak a kultúrház elől a gépkocsival, és erre idevonatkozó vallomás hiányában nem is tehető megállapítás. Korántsem kizárt - bár az is kétségtelen, hogy az sem állapítható meg egyértelműen -, hogy a vádlottak mindvégig a közelben várakoztak, akár az őket ért sérelem megtorlása szándékával. Ami egyértelműen megállapítható tény, azt viszont a megyei bíróság ítélete tényállásában rögzítette. Az események időrendjével kapcsolatos védői észrevétel pedig azért nem döntheti meg az elsőfokú bíróság megállapításait, mert a tanú vallomásban megjelölt időpontok, a tanú önmagában álló vallomása alapján nem kétségtelen bizonyosságúak, sőt az egyéb bizonyítékok annak helytállóságát megkérdőjelezik.

Megalapozott viszont a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség észrevétele abban a tekintetben, hogy az elsőfokú ítélet 22. oldalának utolsó mondata a 23. oldalon lévő folytatással a tényállás részének tekintendő, hiszen e nélkül a megállapítás nélkül (II. r. vádlott azzal, hogy a bekötőútról a személygépkocsijával a Petőfi útra kihajtott, majd ismét visszatért a bekötőút torkolatába, ahol megállt azért, hogy abból súlyos testi sérülés okozására alkalmas eszközzel utasa, I. r. vádlott kiszálljon és más bántalmazzon, az I. r. vádlottnak a bűncselekmény elkövetéséhez szándékosan segítséget nyújtott) II. r. vádlott büntetőjogi felelősségének alapja nem teljes. Ugyancsak a tényállásban kell rögzíteni az elkövetés eszközeként szóba jöhető két

lécdarabban kapcsolatban megállapítható adatokat. Ezek szerint az egyik lécdarab 116 cm hosszú, szabálytalan, szögletes profil keresztmetszetű fából készült lécdarab, a másik 100 cm hosszú, 40x72 mm-es téglalap keresztmetszetű keményfa deszka. A lécek súlyával kapcsolatban adat nem áll rendelkezésre (az igazságügyi orvosszakértő ezt a tárgyaláson észrevételezte is), de a rendelkezésre álló adatok ismeretében is megalapozott az a szakértői megállapítás, hogy mindkét lécdarab a bántalmazás eszközeként egyaránt szóba jöhet.

A Fővárosi Ítéltábla az ezen adatokkal kiegészített tényállás alapján bírálta felül a megyei bíróság ítéletét. Megállapította, hogy a tényállásból a vádlottak bűnösségére vont következtetés okszerű, a cselekmény minősítése II. r. vádlott esetében - a főügyészi indítványban foglaltakkal egyezően - helyesbítésre szorul. A megyei bíróság ugyanis nem látta megállapíthatónak azt, hogy a II. r. vádlott bűnsegédi tevékenysége és az amiatti büntetőjogi felelősség a bekövetkezett eredményre is kiterjedne. E vádlott cselekménye megítélése szempontjából annak van jelentősége, hogy a vádlott az eszközök jellegéből tisztában kellett legyen azzal, hogy azokkal akár életveszélyes sérülés is okozható. Amikor ennek ismeretében, és az elsőfokú bíróság által helyesen rögzített célzattal állt meg a sértett közelében, eshetőlegesen belenyugodott a sértett, adott eszközzel, az ilyenkor szokásos módon történő bántalmazásával bekövetkezhető akár legsúlyosabb sérülésbe. Erre tekintettel bűnsegédi bűnrészességének minősítése a ténylegesen bekövetkezett eredményhez igazodik. Továbbá téves az I. r. vádlott tudattartalmára, és ebből fakadóan a bekövetkezett eredmény tekintetében a gondatlanságra vont következtetés. I. r. vádlottnak szintén tisztában kellett lennie azzal, hogy az általa alkalmazott eszköz az adott testtájékon és erővel milyen következményű sérülést okozhat, tehát, hogy akár életveszélyes sérülés is létrejöhet, és e következmény létrejötte iránt közömbös volt, cselekménye következményeibe belenyugodott, ezért az elsőfokú bíróság által az eredmény tekintetében terhére megállapított gondatlanság helyett eshetőlegesen szándék terheli.

Egyéb vonatkozásban a vádlottak cselekményének minősítése és az ahhoz fűzött jogi indokolás törvényes.

A büntetés kiszabása körében I. r. vádlottnál az eshetőlegesen szándék megállapítására tekintettel az ítéltábla mellőzte az enyhítő körülmények köréből, hogy e vádlottat az eredmény tekintetében gondatlanság terheli. Nem enyhít a jogos védelmi helyzet, mivel az, térben és időben a sértett bántalmazásától elvált, a vádlottakat a kultúrházban ért támadást követően a kocsiba beülve és a kultúrháztól eljőve további támadás nyilvánvalóan nem fenyegethette. Enyhítőként értékelte azonban az őket ért támadásból fakadó nyilvánvalóan felindult idegállapotot. A ténylegesen bántalmazó I. r. vádlott terhére jelentős súlyú súlyosító tényezőként értékelte a másodfokú bíróság, hogy orvtámadása rendkívül súlyos eredményt, jóvátehetetlen eredményű, maradandó fogyatékoságot okozott. Ugyanakkor e vádlott korábban rablások és súlyos testi sértések büntetetei miatt is büntetve volt egyéb bűncselekmények mellett. Következésképpen személyi társadalomra veszélyessége is kiemelkedő, ezért e vádlottal szemben a Fővárosi Ítéltábla a

kiszabott fő- és mellékbüntetés időtartamát egyaránt jelentékenyen súlyosította, mivel a személyi és a tárgyi oldal körülményeit is mérlegelve a büntetés céljai kizárólag szigorú büntetés alkalmazásával érhetők el.

Indokoltnak találta a Fővárosi Ítéltábla a kiszabott büntetés súlyosítását a II. r. vádlott esetében is, arra tekintettel is, hogy cselekménye minősítésének megváltoztatása folytán a vele szemben alkalmazandó büntetési tételkeret módosult, a súlyosabb bűncselekményre irányadó büntetési tétel esetében is 2-től 8 évig terjedő szabadságvesztés. Azonban a vádlottnak a cselekményekben játszott kisebb szerepére, a súlyosabb cselekményhez nyújtott bűnsegélyre, és az elkövetést megelőző kifogástalan életvezetésére figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a szabadságvesztés mértéke meghatározásakor lehetőséget látott a Btk. 87. § (2) bekezdés c./ pontja alkalmazására és a szabadságvesztés mértékét a büntetési tételkeret alsó határát el nem érően emelte fel. Ellenben nem látta szükségesnek a büntetés céljai érvényesüléséhez a szabadságvesztés végrehajtható formában történő kiszabását, ezért a megyei bíróság felfüggesztő rendelkezését csak annyiban érintette, hogy a büntetés végrehajtása felfüggesztésének próbaidejét felemelte.

A Fővárosi Ítéltábla a kifejtettek alapján a megyei bíróság ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, további rendelkezéseit a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban az I. r. vádlott érdekében kirendelt védő járt el, az ő közreműködésével felmerült bűnügyi költség a Be. 381. § (1) bekezdésére és a Be. 338. § (1) bekezdésére tekintettel az I. r. vádlottat terheli.

B u d a p e s t, 2008. év március hó 27. napján

***Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke***

***Dr. Kiss Sándor s.k.
előadó bíró***

***Miszlayné dr. Lányi Éva s.k.
bíró***

A Nógrád Megyei Bíróság B.45/2006/36. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 1.Bf.212/2007/6. számú ítéletében foglalt változtatás mellett I. r. és II. r. vádlottakkal szemben jogerős és - II. r. vádlottal szemben a börtönbüntetés kivételével - végrehajtható!

B u d a p e s t, 2008. év március hó 27. napján

***Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke***

Kiadmány hitelül:

tisztviselő